

[Jens Høyer.]

hvor der sker Ombygning af Bygninger som Følge af Jordfordelingen eller der oprettes nye Brug, forhøjes fra 10 000 til 15 000 Kr., da man anser 10 000 Kr. for for lavt, hvor det drejer sig om Bygninger til mindre Gaardbrug.

Jeg skal tillade mig paa Mindretallets Vegne at anbefale Ændringsforslagene til § 4.

Jefsen Christensen: Ud over de Bemærkninger, som jeg i Betænkningen har fremsat angaaende Bestemmelserne i § 2, ønsker jeg at udtale, at selv om jeg kun har ringe Haab om at opnaa Flertal for eller, som Forholdene nu engang ligger, blot en minimal Tilslutning til mit Ændringsforslag, ønsker jeg at føre det frem til sidste Instans for i al Offentlighed at fralægge mig Medansvar for en Bestemmelse, som tilsigter at gøre det muligt at tage den ene Privatmands lovmæssige Ejendom eller Dele deraf og give til en anden Privatmand. Noget saadant er Tilsidesættelse af den private Ejendomsret i Renkultur. Jeg ønsker ikke i mindste Maade at medvirke til noget saadant. Dertil kommer, at Bestemmelsen meget vel kan komme til at volde nationale Vanskeligheder i sin praktiske Anvendelse. Jeg advarer imod dens Vedtagelse og anbefaler det høje Ting at lade § 2 udgaa af Lovforslaget.

Jensen-Aale: Ved Sagens første Behandling rettede jeg det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, om han ikke kunde tænke sig at gaa med til en anden Form for § 2, og den højtærede Minister har imødekommet dette Ønske. Jeg takker derfor baade den højtærede Minister og de Medlemmer af Udvalget, som har sluttet sig til Tanken. Ligeledes er jeg glad ved Forslaget om at give § 3 den Tilføjelse, at Kommissionen i særlige Tilfælde, hvor det er meget omfattende og bekosteligt, selv kan lade udfærdige de Dokumenter, som skal til ved Ombygningen. Det vil forhaabentlig lette det for Folk at gaa med til disse Ombygninger. Jeg skylder endvidere at oplyse, at Udvalget har spurgt Jordfordelingskommissionen, om den havde noget Ønske, og vore Ønsker er blevet opfyldt paa visse Punkter, nemlig de to, jeg alt har nævnt, og det er vi naturligvis taknemmelige for. Vi havde ogsaa ønsket at kunne fortsætte med Oprettelsen af nye Brug, som vi har gjort gennem de 10 Aar, Loven har virket, men dette har ikke kunnet vinde Tilslutning fra Ministerens

og andres Side. Derfor maa vi naturligvis benytte Loven, som den nu forhaabentlig bliver vedtaget inden ret længe her i Tinget, og der er heller ikke noget i Vejen for, at vi kan fortsætte paa samme Maade som hidtil, kun med den Ændring, at det nu væsentlig bliver Jordlovsudvalget, som skal foretage Oprettelsen af nye Brug. Det er egentlig kun et Etikettespørgsmaal, det her drejer sig om for vort Vedkommende, for vi kan for saa vidt samfundsmæssigt set være lige tilfredse, hvad enten Nybyggerne faar Laan efter den ene eller den anden Lov. De nye Jordlove er af en saadan Beskaffenhed, at man efter § 13 og § 27 kan oprette nye Brug, ogsaa nye Gaardmandsbrug, og denne Adgang vil antagelig blive benyttet i den kommende Tid.

Det ærede 1ste tingvalgte Medlem (Jefsen Christensen) gjorde nogle Bemærkninger om den Tvang, der ligger i Lovforslaget. Det har hverken været Jordfordelingskommissionens, Ministerens eller, jeg kan sige, Tingens Hensigt, at der skulde øves en trykkende Tvang i nogen Henseende, men jeg synes, at det ærede Medlem, som er saa godt kendt med Forholdene i de sønderjyske Landsdele, maa vide, at man, som jeg sagde ved første Behandling, vil kunne komme til at staa over for meningsløse Ting, der kan hindre Gennemførelsen af ret store Foranstaltninger, nemlig hvis en enkelt Mand modsætter sig en eventuel Ombygning. Hvis det ærede Medlem anser det, der her er foreslaaet, for en Tvang, saa maa jeg sige, at det i alt Fald efter min Mening er en meget mild Form for Tvang; at en Mand mod sin Vilje kan bringes ind i et Ombytningsforhold, som muligvis omkalfatrer en hel Landsby, naar det højeste, der er Tale om at tvinge ham til at ombytte, er 10 pCt. af hans Areal og Jordværdi. Hvis det skal kaldes Tilsidesættelse af Ejendomsretten, maa jeg sige, at vi har mange Forhold, hvor den tilsidesættes paa langt mere graverende Maade end her. Det ærede Medlem har med Hensyn til et andet Forslag, som bliver behandlet i et Udvalg, og som jeg naturligvis ikke skal omtale nærmere ved denne Lejlighed, tilkendegivet det stik modsatte Syn. Jeg vil alvorligt henstille til det ærede Medlem at benytte den store Indflydelse, han har i de sønderjyske Landsdele, paa den rigtige Maade, saa at han ikke spænder Ben for, at den Lov, der her tilsigtes, kommer til at virke i størst mulig Udstrækning i de fem Aar, der er tilbage af dens Gyldighedstid, ikke til Gavn for Kommissionen, men til Gavn for den sønderjyske Befolkning. Vi fra vor Side